

pehaстанud weikste maonahka oliwad sõõnud. Üks suri kõhu-tõbesse, sest et ema teda haiguse aeal wāga soojaš tuas oli pidanud. Üks oli rõuges. Seda tahtis ta selābi terwekš teha, et teda wana rumala wiisi järele jauna wiis. Aga ta tappis teda sellesābi āra; sest et liig soe tuba terwele juba kahjukš on, mis siis weel haigele. Üks poole aastane laps lāmmatas āra, ja see sūndis nenda: Andres'e naisel oli see rumal mood, kui lapsed nutsiwad, siis neile ūhe nartsu tūki, kuš leiba ja piima sees oli, nisa asemele juhu piistis. Ükskord lāks ta isi kodust āra ja jättis wāetima lapse ūksi. Kui ta jälle kodu tuli, leidis ta seda nartsu tūkki lapse kurgust mis ta wāljaminnes temale suhu pistnud, ja last ennast surnut oleswat.

Ükskord lāks ta dōaeal tulega kambriše leiba tooma, kuhu ta linad oli panud, sest et laiskuse pārast neid aita wiia ei wiitsinud, ja maea hakkas põlema! — Selle ūle ehmatas ta nenda āra, et haigekš jāi ja kolme nādala pārast suure waluga āra suri!

Mõudke ikka usinust,
Armaštage kasinust;
Koppust, roojust wihtake,
Laiskust jātke kogune,
Usina ja laisa surm,
Ehk kull mõlemad on põrm:
Usin hingab rahu sees,
Laisal surses walu ees.

Koit ja Ämmariik.

(Eesti ennemuistne jutt.)

Kord oliwad kaks õde, Widewik ja Ämmariik, mõlemad ilusad, armsad ja sirge kaswuga neiukesed. Ühel õhtul tuli wanem õde pääwa loode aeal kändmast kodu, ja härjad, kelledega ta oma pääwatõd lõpetanud oli, wiis neid, nii kui iga põllumehe wiis on, jõe dāre jooma. Sāäl ei wōdinud kena Widewik oma sūdame sundimisele enam wastu panna: ta jättis härjad oma juhusesse ja astus ūles kõrge kalju serwa pāāle, et sādalt oma warju